ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Εισήγηση της Γιώτας Ιωαννίδου στην εκδήλωση του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση με θέμα "Ευρωπαϊκή Ένωση και εργασιακές σχέσεις", Αθήνα, 30 Απρίλη 2014

1) Η πρωτομαγιά δεν είναι μνημόσυνο χαμένων δικαιωμάτων αλλά προσκλητήριο μάχης. Πατάμε στο έδαφος της ιστορίας, των ανθρώπων που τη δημιούργησαν, της σκέψης τους και των επιλογών τους για να ψηλαφίσουμε τον αναγκαίο ταξικό βηματισμό σήμερα. Στο δρόμο μείωσης της εκμετάλλευσης αλλά και συνολικής κοινωνικής χειραφέτησης. Σε περιόδους όξυνσης της καπιταλιστικής κρίσης, όπου οι παλιοί τρόποι (περιεχόμενα – μορφές οργάνωσης και πάλης κλπ) σαρώνονται από τις ανεπάρκειές τους και η οξύτητα της αστικής επίθεσης προκαλεί τους νέους τρόπους, να αναμετρηθούν μαζί της.

Οφείλουμε λοιπόν να ανιχνεύσουμε αυτούς τους νέους τρόπους ψηλαφώντας τις αλλαγές στο σώμα της εργατικής τάξης και ιδιαίτερα της νεολαίας. Να δούμε τι επιδιώκουν και σχεδιάζουν ΕΕ – κεφάλαιο – ΔΝΤ – κυβέρνηση, όλο το αστικό μπλοκ εξουσίας. Με ποιες πολιτικές και εργαλεία το υπηρετούν. Τις υλικές συνθήκες που το αναπτύσσουν. Πως επιδρά στη συνείδηση των ανθρώπων και ιδίως της νεολαίας. Τις αντιφάσεις που οξύνει … Όλα όσα μας απασχολούν δηλαδή όχι για λόγους δημοσιολογικού ενδιαφέροντος αλλά για να προτείνουμε περιεχόμενα, μορφές οργάνωσης των νέων αναγκαίων συλλογικοτήτων και της πάλης τους, για τη νικηφόρα αναμέτρηση με την αστική επίθεση, για μια νέα «έφοδο προς τον ουρανό» της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Και ιδίως σε περιόδους σαν τη σημερινή, όπου όσο αναγκαία φαντάζει αυτή, τόσο πιο πολύ μοιάζει να δυσκολεύει η πραγμάτωσή της.

Θα προσπαθήσω να πιάσω το νήμα από τις εκπαιδευτικές αλλαγές και να συνεισφέρω στη συζήτησή μας, δίνοντας κάποια στοιχεία για τη θέση της νέας γενιάς στο εργασιακό τοπίο, τη διαμορφούμενη σχέση της με αυτό ή όπως αλλιώς λένε τα ευρωπαϊκά και κυβερνητικά κείμενα, πως η ΕΕ και το κεφάλαιο θέλουν να διαμορφώσουν την «πύλη εισόδου» της νέας γενιάς στην αγορά εργασίας, που θα επηρεάζει καταλυτικά κι όλο το υπόλοιπο εργασιακό τοπίο.

2) Η στρατηγική “Ευρώπη 2020″, η Ανακοίνωση της Επιτροπής της Ε.Ε. «Ανασχεδιασμός της εκπαίδευσης: επενδύοντας στις δεξιότητες για καλύτερα κοινωνικοοικονομικά αποτελέσματα», οι πρωτοβουλίες “Εγγυήσεις για τη νεολαία”, “Νεολαία σε κίνηση”, το “Μνημόνιο” και η “Συμμαχία” για τη μαθητεία, οι προτεραιότητες των νέων ΕΣΠΑ (ΣΕΣ), πλήθος πολιτικών και μεθόδων επιβολής της πολιτικής της ΕΕ για την εκπαίδευση, προδιαγράφουν ένα εφιαλτικό μέλλον για την αυριανή εργαζόμενη πλειοψηφία – και βεβαίως για τους σημερινούς μαθητές/εκπαιδευτικούς, υποταγμένο στην περίφημη ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και μια κοινωνία υψηλής ανεργίας και «νέας δουλείας» για τη νέα βάρδια εργαζομένων.

Ισχυρίζονται ότι, η κύρια αιτία της κρίσης της εκπαίδευσης και της έλλειψης προοπτικών των αποφοίτων της είναι η έλλειψη απόλυτης προσαρμογής στις ανάγκες και προτεραιότητες της οικονομίας και της παραγωγής, η οποία αναπτύσσεται σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον. Γι΄ αυτό:

– επιχειρούν προσαρμογή περιεχομένου σπουδών στο τι θέλουν οι επιχειρήσεις. Πρόκειται για τις περίφημες δεξιότητες βασικές κι εγκάρσιες, για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που με τον καλύτερο τρόπο περιγράφονται στο παρακάτω απόσπασμα: “Καμιά ανάγκη για Ελληνικά και Λατινικά, για φιλοσοφία και λογοτεχνία, αφού οι μαθητές πρέπει να μάθουν πως να επικοινωνούν. Καμιά ανάγκη για μελέτη θεωρίας, νόμων φυσικής και βιολογίας αφού απαιτούνται από τους μαθητές βασικές δεξιότητες σε επιστήμη και τεχνολογία. Καμιά ανάγκη για ιστορία και γεωγραφία. Τη θέση της μπορεί να πάρει ολίγον από πολιτισμική συνείδηση. Καμιά ανάγκη για οικονομικές γνώσεις αφού υπάρχει η αίσθηση της επιχειρηματικότητας. Ούτε και πληροφορική, αφού οι μαθητές θα τσιμπήσουν ψηφιακές δεξιότητες, κατανοώντας τις βασικές τεχνικές εντός πλαισίου εργασίας. Προσθέστε σε αυτά μερικές προτάσεις σε μια ή δυο ξένες γλώσσες, λίγη ικανότητα να μαθαίνει πως να μαθαίνει, κανόνες επιχείρησης, εργασιακή διαδικασία, ένα σετ οδηγίες και… θα έχετε ένα υπέροχο και εντελώς ευέλικτο εργαζόμενο” (Nico Hirtt – Education and training – under the dictatorship of the labour market)

– απαιτούν δεξιότητες – κατάρτιση που ζητά η αγορά κι όχι ‘’περιττές’’ καθολικές γνώσεις. Μέχρι το 2020 το 30% των νεοεισερχόμενων στην αγορά εργασίας, πρέπει να περνά από θέση μαθητείας (ομιλία Αρβανιτόπουλου)

– απαιτούν ευελιξία και Δια Βίου Μάθηση, με πιστωτικές μονάδες που να μετρούν τα μαθησιακά αποτελέσματα, χωρίς επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα βασικής αναφοράς

– θέλουν άτυπη και ιδιωτική εκπαίδευση και όχι δομημένη και δημόσια. Μαζική απόρριψη μαθητών από Γενικό Λύκειο και στροφή σε κατάρτιση μέσω ΕΠΑΛ και κυρίως μεταγυμνασιακών ΣΕΚ και ΙΕΚ – ότι θεωρείται φιλέτο μαζικής ζήτησης καταργείται από το Δημόσιο και επιτρέπεται στον ιδιωτικό τομέα π.χ. κατάργηση εύρωστων ειδικοτήτων υγείας στη δημόσια ΤΕΕ.

– προωθούν αξιολόγηση εκπαιδευόμενων – εκπαιδευτικών – δομών, εσωτερική και εξωτερική, με κριτήρια μέτρησης των επιδόσεών τους με βάση αυτούς τους στόχους / με το σκληρό εξεταστικό και τρόπο προαγωγής ετοιμάζουν την έξωση – απόρριψη των μαθητών από το Λύκειο και την υποταγή των όσων απομείνουν

– δρομολογούν συνεχή ανανέωση και πιστοποίηση των προσόντων του εργατικού δυναμικού, εντός συμβατών «Πλαισίων Προσόντων» για διαμόρφωση όρων συνεχούς κινητικότητας και μετανάστευσης του, σε εργασία – ανεργία αλλά και μεταξύ επαγγελμάτων, αλλά και από χώρα σε χώρα

– και βέβαια κάνουν απολύσεις και δημιουργούν εργασιακές σχέσεις λάστιχο για τους εκπαιδευτικούς, ανεργία ή μαθητεία – τζάμπα εργασία στις επιχειρήσεις για τους μαθητές και μετανάστευση χαμηλών αποδοχών για τους πτυχιούχους.

Είναι τραγική ειρωνεία, ότι η Λευκή Βίβλος, το 1993, που εισήγαγε καθαρά τις επενδύσεις στο ανθρώπινο κεφάλαιο μέσα από αλλαγές στην εκπαίδευση, για τη δημιουργία ευέλικτου και προσαρμοστικού εργατικού δυναμικού στην ΕΕ, για να είναι ανταγωνιστικό το κεφάλαιο, προσπαθούσε να αποκτήσει κοινωνική συναίνεση με βάση την ίδια υπόσχεση, 15 νέων θέσεων εργασίας μέχρι το 2000, για την αντιμετώπιση των 18 εκατομ. ανέργων της ΕΟΚ. Σήμερα βλέπουμε πιο καθαρά που οδήγησε αυτή η πολιτική. Επιπλέον:

– Η απουσία της σφαιρικής – ολοκληρωμένης παιδείας από το μελλοντικό επιστήμονα οδηγεί σε ατροφία ικανοτήτων, κριτικής σκέψης, κατανόησης της ιστορικότητας, φαντασίας, δημιουργικής πρωτοβουλίας. Από τη δεκαετία του ‘80 και μετά, με τις πολιτικές της πλήρους υπαγωγής της επιστήμης στις ανάγκες της αγοράς, η χρηματοδότηση της βασικής έρευνας καταρρέει, μειώνονται κατακόρυφα οι τεχνολογικές και επιστημονικές ανακαλύψεις.

– το κοινωνικο-οικονομικό σύστημα πάσχει, πετάει τους ανθρώπους στην ανεργία, τους αποβάλλει από τη μορφωτική διαδικασία, ενώ καταδικάζει τους «μορφωμένους» σε αχρηστία και διαρκή μετανάστευση.

– Οι σύγχρονες ανάγκες της ‘’αδήριτης’’ καπιταλιστικής κερδοφορίας και αγοράς θέλουν να προσδέσουν ασφυκτικά –να υπαγάγουν πραγματικά, για να μεταφέρουμε στην παιδεία μια έκφραση που χρησιμοποίησε ο Μαρξ για την εργασία- την εκπαίδευση σε αυτήν, αδιαφορώντας αν αφανίζουν την ίδια και το μέλλον της – και κυρίως το μέλλον της εργαζόμενης νεολαίας.

– Η εκπαίδευση, με δομές και έμψυχο δυναμικό, καλείται να παράγει αποτελέσματα με απόλυτα δεσμευτικό τρόπο με τους όρους και για τις προτεραιότητες του κεφαλαίου. Οι απόφοιτοι και οι εργασιακές τους ικανότητες καθίστανται εμπορεύματα και εργαλεία. Οι εκπαιδευτικοί, φτηνοί, άλαλοι και ανταγωνιζόμενοι αλλήλους.

– Τα χρηματοδοτικά πακέτα ΚΠΣ – ΕΣΠΑ – ΣΕΣ, είναι δρόμοι επιβολής αντιδραστικών αλλαγών σε παιδεία και εργασιακές σχέσεις και εργαλεία τεράστιας αναδιανομής πόρων από την κοινωνία που πληρώνει, στο κεφάλαιο που κερδίζει

Η ΕΕ, επιδιώκει την υποταγή της εκπαίδευσης στις προτεραιότητες αναπαραγωγής του συγκεκριμένου κοινωνικο – οικονομικού, καπιταλιστικού συστήματος και ξεπεράσματος της κρίσης του, σε βάρος των αναγκών της κοινωνίας όχι γενικά ή όπως σε άλλες εποχές, αλλά στη σημερινή του φάση-στάδιο του ολοκληρωτικού καπιταλισμού, της τεχνολογικής έκρηξης, της κρίσης. Αυτό οδηγεί στην αντιμετώπιση της εκπαίδευσης αφ ενός ως χώρου ανάπτυξης κυρίως εκείνων των τομέων της τεχνολογίας και της καινοτομίας που προωθούν την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων (κυρίως στην ανώτατη εκπαίδευση) και αφ’ ετέρου ως εργαλείου ρύθμισης των κοινωνιών σε ρόλο τεράστιων δεξαμενών παροχής εργασιακής δύναμης πολύ συγκεκριμένων και γρήγορα εναλλασσόμενων ικανοτήτων-δεξιοτήτων, όπου το κεφάλαιο θ αυξάνει την ανταγωνιστικότητά του και την κερδοφορία του βρίσκοντας προσωπικό με τον καλύτερο συνδυασμό υψηλών προσόντων, χαμηλού κόστους, «ευλύγιστου» εργασιακού στάτους και εύκαμπτης- αλλοτριωμένης – υπάκουης συνείδησης. Η κάλυψη αυτών των στόχων υπαγορεύει τελικά, την πλήρη αλλαγή στο τοπίο της εκπαίδευσης και στο εργασιακό μέλλον των αποφοίτων της.

Γι αυτό κατασκευάζουν ενόχους (νεολαία, εκπαιδευτικοί, δημόσιο, άνεργοι, εργαζόμενοι), δημιουργούν συνενόχους (δε μας αφορά η πολιτική – μη πειράξετε εμάς), δημιουργούν ψευδή συνείδηση – κοινή γνώμη, στην οποία ταυτίζουν ιδιοτελή ταξικά συμφέροντα με την ανάπτυξη της κοινωνίας, όπου πραγματικός κόσμος θεωρείται ο κόσμος των επιχειρήσεων και δημιουργικότητα η ιδιωτική πρωτοβουλία, χτίζουν φόβο, ανασφάλεια, οπλίζουν τις ερπύστριες των δήθεν μονόδρομων, χρησιμοποιούν αυταρχισμό, καταστολή.

Επιδιώκουν τη διαμόρφωση μιας γενιάς μειωμένων προσδοκιών και χαμηλών πτήσεων, για την πολιτική συμπεριφορά της, για την αντίληψή της για την οργάνωση – κατάσταση κοινωνίας και τον τρόπο ύπαρξης της μέσα σ' αυτήν ή –πολύ περισσότερο- την επιδίωξη μετασχηματισμού της.

3) Συνολικότερα στην ΕΕ αλλά ιδιαίτερα στη χώρα μας, συντελείται ένα έγκλημα απέναντι στη νέα γενιά:

Αξιοποιούν το τεράστιο ποσοστό ανεργίας, που δεν θα μειωθεί, για να διαμορφώσουν όρους και τρόπους πλήρους παράδοσης των νέων στις ορέξεις εργοδοσίας για τζάμπα εργασία = δουλεία

Χρησιμοποιούν το εκπαιδευτικό σύστημα σαν όχημα για αυτό.

Ταυτόχρονα υπό την πίεσή του, η εκπαίδευση μεταλλάσσεται σε κέντρο παροχής δεξιοτήτων και κατάρτισης, μέσα σε έναν ατελείωτο κυκεώνα διαφόρων μορφών εκπαίδευσης που θα κάνουν το ίδιο, αλλά και σε γραφείο ενοικίασης εργαζομένων με ταυτόχρονη υποβάθμιση του εκπαιδευτικού της έργου.

Αυτή η διαδικασία συντελείται μέσα από 3 κανάλια: voucher για τον ιδιωτικό τομέα / κοινωφελής εργασία για το Δημόσιο / μαθητεία και πρακτική άσκηση μέσα από όλο το φάσμα της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης αλλά και την καθολικοποίηση της πρακτικής άσκησης στα ΑΕΙ – ΑΤΕΙ

Και επιπλέον προωθείται με την περίφημη ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, μέσω ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ

Όλα αυτά επιφέρουν τεράστιες αλλαγές στον τρόπο ύπαρξης της νέας εργατικής βάρδιας, μέσα στην κινούμενη άμμο της ανεργίας, στην απασχολησιμότητα με κατακερματισμένους όρους (σε χρόνο και τόπο), σύντομης διάρκειας, με διαμόρφωση μιας συνείδησης του «όλα επιτρέπονται – κανένα δικαίωμα δεν υπάρχει»

Θα ήθελα να σταθώ σε τρία ζητήματα, πιο συγκεκριμένα:

Α) Το προνομιακό πεδίο εφαρμογής αυτών των πολιτικών, λέγεται ΝΕΕΤς (εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης, κατάρτισης)

Quitters (ηττοπαθείς), escapists (αποδρώντες), settlers (νέοι άνθρωποι που επιλέγουν μια

ζωή χωρίς απαιτήσεις), rebels (επαναστάτες), Απόντες (προσθέτει η ελληνική ορολογία!)

Σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη βελτίωση των Συνθηκών Διαβιώσεως και Εργασίας, από τα 94 εκατ ευρωπαίους μεταξύ 15 – 29 ετών, απασχολείται το 34% (το χαμηλότερο ποσοστό που έχει καταγράψει η Eurostat από την ίδρυση της ΕΕ), τα περίπου 6 εκατ. είναι χωρίς δουλειά και τα 14 εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης, κατάρτισης. Η ΕΕ υπολογίζεται ότι είχε οικονομική ζημιά 153 δις δηλ. 1,2 % του ΑΕΠ, με 2% του ΑΕΠ σε Ελλάδα, Κύπρο, Ιρλανδία, Ιταλία, Λεττονία, Ουγγαρία, Πολωνία. Στην Ελλάδα θεωρείται ΝΕΕΤ το 57,3%, 15 – 24 χρονών που είναι εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης, κατάρτισης και πάνω από 25% έχουν πτυχίο, υπογραμμίζει η έρευνα «Βαρόμετρο Απόντων» (ΚΑΝΕΠ – ΙΤΕ – GPO). Ταυτόχρονα, σ' αυτό το κομμάτι της νέας γενιάς διαπιστώνεται κίνδυνος κοινωνικής – πολιτικής αποξένωσης αλλά και χαμηλή πολιτική – κοινωνική εμπλοκή και έλλειψη ενδιαφέροντος – εμπιστοσύνης στους θεσμούς.

Β) Οι κατευθυντήριες γραμμές ΕΕ για την ενίσχυση της εισόδου στην αγορά εργασίας αυτού του κομματιού και συνολικότερα των νέων είναι:

Μείωση του κόστους μισθολογικού και μη μισθολογικού
Εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις που να ανταποκρίνονται σε παροχή προσόντων αλλά και πολλαπλών επιλογών μαθησιακής διαδρομής (διττά συστήματα, μάθηση με βάση την εργασία)
Επιδότηση των λεγόμενων ενεργών πολιτικών (μαθητεία, πρακτική άσκηση, τοποθέτηση)
Συμμετοχή εργοδοτών, εκπροσώπων τους στο σχεδιασμό μέτρων – (της «πραγματικής οικονομίας»)
Κινητικότητα, μετανάστευση εντός ΕΕ – EURES (διευκόλυνση με πλαίσια προσόντων)

Η εκπόνηση πολλών προγραμμάτων, προώθησης αυτής της γραμμής έχει ξεκινήσει:

με βάση στρατηγική «Ευρώπη 2020»: «Εγγύηση για τη νεολαία», «Νεολαία σε κίνηση», «Εθνικό σχέδιο δράσης για τη νεολαία», «Συμμαχία για τη μαθητεία» και «εθνικό σχέδιο δράσης για τη μαθητεία», μνημόνια συνεργασίας με Γερμανία κλπ

Οι στόχοι τους μέχρι το 2020 είναι:

30.000 νέοι κάθε χρόνο απόφοιτοι ΕΠΑΛ – ΣΕΚ – ΙΕΚ, να προωθούνται στη μαθητεία με το 75% του βασικού μισθού, χωρίς ασφάλιση κλπ Σύμφωνα με τον Υπουργό Παιδείας Κ. Αρβανιτόπουλο: από το 7% που έτσι εισέρχονται στην αγορά εργασίας σήμερα, να φτάσουμε

στο 30%
440.000 νέοι (με ένα προϋπολογισμό 1,5 δις(;)): 114.000 κάτω των 29 ετών καινοτόμος επιχειρηματικότητα νέων / 240.000 κάτω των 24 ετών «εγγύηση για τη νεολαία» δηλ εντός 4 μηνών πρόταση αντίστοιχη για κατάρτιση, απασχόληση ή μαθητεία / 90.000 στην κοινωφελή εργασία για κάλυψη αναγκών δημοσίου και τοπικής αυτοδιοίκησης, που καταργούνται από την καπιταλιστική επέλαση
ERASMUS για όλους: 4 εκατ. άτομα θα πάρουν επιδοτήσεις για σπουδές – κατάρτιση – εθελοντική εργασία στο εξωτερικό, σε όλη την ΕΕ (μέχρι τώρα 2,5 εκατ. σε κινητικότητα)

Γ) Γύρω από τα παραπάνω προγράμματα, θα διαμορφώνονται κι άλλα με παρόμοιες μορφές π.χ. Πρόγραμμα μαθητείας ΕΣΠΑ

Το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων (Υ.ΠΑΙ.Θ.Π.Α.) / Ειδική Υπηρεσία Εφαρμογής Εκπαιδευτικών Δράσεων (ΕΥΕ ΕΔ), υλοποιεί το Πρόγραμμα Μαθητείας για Αποφοίτους Δημόσιας Τεχνικής Εκπαίδευσης για Απόκτηση Επαγγελματικής Εμπειρίας – Γ’ ΦΑΣΗ, στο πλαίσιο του Ε.Π. «Εκπαίδευση & Δια Βίου Μάθηση» του ΕΣΠΑ, με τη συγχρηματοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου και του Ελληνικού Δημοσίου. (προϋπολογισμός 16,6 εκατ. ευρώ).

Μιλά για δυνατότητα πραγματοποίησης Μαθητείας 6 μηνών σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, πέντε ημέρες (5) εβδομαδιαίως, έξι (6) ώρες την ημέρα. Αφορά 1.115 απόφοιτους της Δημόσιας Τεχνικής Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, των τελευταίων 2 ή 3 σχολικών ετών. Θα αμείβονται με 300 ευρώ το μήνα, “υποτροφία” από το ΕΣΠΑ και κάλυψη ασφάλισης στο ΙΚΑ για τον κίνδυνο ατυχήματος.

Ο στόχος που διακηρύσσεται είναι η απόκτηση επαγγελματικής εμπειρίας στον παραγωγικό τομέα και ειδικότερα σε Ιδιωτικές Επιχειρήσεις κλάδων σχετικές με τις σπουδές τους, έτσι ώστε να ενισχύσουν τις γνώσεις και τις δεξιότητές τους και να είναι καλύτερα προετοιμασμένοι για την αγορά εργασίας.

Ήδη έχουν μπει στο πρόγραμμα 776 επιχειρήσεις (τουρισμού, υγείας, τεχνικών έργων, συνεργεία κλπ), οι οποίες τελικά θα επιλέξουν μαθητευόμενους, με τηλεφωνική ή δια ζώσης συνέντευξη, ή από τον κατάλογο αιτήσεων.

Οι αρμοδιότητες των σχολικών μονάδων, αφορούν τόσο στην γραμματειακή υποστήριξη των μαθητευόμενων (παραλαβή δικαιολογητικών επιλεγμένων αποφοίτων από επιχειρήσεις, έλεγχος, ενημέρωση πληροφοριακού συστήματος, τήρηση αρχείων, συνεργασία σε

διαδικασίες ελέγχου), όσο και ελέγχους – αξιολόγηση μαθητειών στις επιχειρήσεις, με συγκρότηση ομάδων εργασίας από εκπαιδευτικούς, που θα τους πραγματοποιούν σε κοντινές επιχειρήσεις, εκτός ωραρίου εργασίας και επ' αμοιβή.

Δηλαδή, η «πραγματική» είδηση έχει ως εξής:

Το Υπουργείο Παιδείας, μέσω ΕΣΠΑ (δηλαδή χρημάτων των φορολογούμενων), εξασφαλίζει τζάμπα εργασία 6.690 μηνών σε επιχειρήσεις.

Θα πληρώσει μέσω ΕΣΠΑ μια γελοία αμοιβή για τους "ωφελούμενους" του προγράμματος με 2.007.000 ευρώ συνολικά (δηλαδή με -μόλις- το 12,09% του προϋπολογισμού της δράσης αυτής).

Οι επιχειρήσεις είναι απαλλαγμένες όχι μόνο από τη μισθοδοσία αλλά και από το κόστος διαχείρισης, του εργατικού αυτού δυναμικού. Αφού δε θα ψάξουν να τους βρουν, δε θα τους εντάξουν σε καμιά μισθοδοσία, δε θα πληρώσουν γι αυτούς καμιά ασφάλιση. Για την επιχείρηση αυτό το εργατικό δυναμικό, δεν θα εμφανίζεται ως τέτοιο αλλά ως "μαθητευόμενο".

Οι σχολικές μονάδες, αναλαμβάνουν ρόλο γραφείων ενοικίασης εργαζομένων. Αφού διαχειρίζονται το δυναμικό που οι επιχειρήσεις έχουν επιλέξει, από τον κατάλογο των αιτήσεων, όχι μόνο στα χαρτιά αλλά και με επιτόπιες επισκέψεις.

Ο αξιολογικός – ελεγκτικός ρόλος σε εκπαιδευτικούς, μέσω πληρωμής, στις σημερινές ιδίως επικρατούσες συνθήκες, όπου πάνω από 1εκατ. μισθωτοί – όσοι φαίνονται να δουλεύουν στα λογιστικά βιβλία και δεν είναι "μαύροι"- είναι απλήρωτοι, μόνο σαν κακόγουστο αστείο μπορεί να ειδωθεί.

Το κυριότερο: οι σχολικές μονάδες εμπλέκονται σε ένα πρόγραμμα με τον τίτλο "μαθητεία", υπονοώντας κάποια μορφής εκπαίδευση, αφού δεν θα μπορούσε αλλιώς να ενταχθούν, που όμως τελικά δεν υφίσταται διόλου και είναι διαχείριση εργατικού δυναμικού.

– Πρότυπες ΣΕΚ με την αιγίδα του Ελληνογερμανικού Επιμελητήριου

Τι προηγήθηκε της ίδρυσης τους ή πως προετοιμάζεται το τοπίο:

Με εντολή Σαμαρά, ο ΟΤΕΚ καταργήθηκε και οι σχολές του πέρασαν αυτόματα στη δικαιοδοσία απ' ευθείας του Υπ. Τουρισμού . Καταργήθηκαν οι ειδικότητες από ΤΕΣ του

δημοσίου που άφηνε τα ιδιωτικά ΙΕΚ και τους αντίστοιχους επιχειρηματίες να αλωνίζουν. Από το 2010 υπήρχαν προβλήματα στις σχολές του τότε ΟΤΕΚ. καθυστερήσεις κονδυλίων, υποχρηματοδότηση κ.ά. Ωστόσο, κυλούσε οριακά η πρακτική λειτουργία. Με την πιο πάνω ρύθμιση/κατάργηση του ΟΤΕΚ ουσιαστικά πάγωσαν και τα κονδύλια για τις σχολές. Λειτουργούν με το φιλότιμο και τη συνεισφορά μαθητών, καθηγητών. Με τη νέα ΣΣΕ, η κυβέρνηση προχώρησε σε μειώσεις μισθών 15%, και δυνατότητα απασχόλησης έως και 10 ώρες ημερησίως

Την ίδια περίοδο οι μεγαλοξενοδόχοι αυξάνουν τις εισπράξεις

από 10,44 δισ. ευρώ το 2012 σε περίπου 13 δισ. ευρώ το 2013 (25% περίπου). Το 2012 (Γενάρης – Οκτώβρης) ήρθαν στην Ελλάδα 14,794 εκατ. τουρίστες και το ίδιο διάστημα του 2013 17,082 εκατ. τουρίστες (αύξηση 15,5%).

Οι εργοδότες χρησιμοποιούν ασκούμενους τους οποίους υπερ-απασχολούν και υπο-αμείβουν ενώ οι εργασιακές σχέσεις γαλέρας (μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, απλήρωτη εργασία, καθυστερήσεις δεδουλευμένων, υποχρεωτικές υπερωρίες, εξαφανίσεις ρεπό) επεκτείνονται και στους κανονικούς εργαζόμενους. Σε αυτό το πλαίσιο έρχεται η κυβέρνηση και με βάση το μνημόνιο συνεργασίας για τη μαθητεία με τη Γερμανία και τον πρόσφατο νόμο (4186/2013), φτιάχνει τις Σχολής Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΣΕΚ). Εξασφαλίζει τζάμπα εργασία σε μεγάλες επιχειρήσεις του τουριστικού κλάδου, όπως οι «Airotel», «Aldemar Hotels», «Grecotel SA», «Kipriotis», «Robinson Hellas» αλλά και συμφέροντα γερμανικών ομίλων όπως η TUI και η DEKRA.

Οι πειραματικές αυτές σχολές απευθύνονται σε νέους από 18 έως 20 ετών, που είναι τουλάχιστον απόφοιτοι γυμνασίου. Στο πλαίσιό τους λειτουργούν τρεις ειδικότητες: Μαγειρικής Τέχνης, Τουριστικών Μονάδων και Επιχειρήσεων Φιλοξενίας (Ξενοδοχοϋπάλληλοι) και Εστιατορίου – Επισιτισμού.

Η διάρκεια της φοίτησης είναι τριετής και το κάθε έτος διαιρείται σε δύο μέρη: Σε 4 μήνες ενδοσχολικής εκπαίδευσης και 8 μήνες μαθητείας στα ξενοδοχεία. Το κριτήριο της διαίρεσης αυτής σχετίζεται με την τουριστική κίνηση. Η ενδοσχολική εκπαίδευση γίνεται κατά τη διάρκεια της χαμηλής τουριστικής περιόδου, ενώ με την έναρξη της τουριστικής σεζόν ξεκινά η μαθητεία, δηλαδή η εργασία σπουδαστών και σπουδαστριών στις επιχειρήσεις. Οι μαθητευόμενοι θα εργάζονται με 8ωρη βάρδια για 5 μέρες τη βδομάδα. Το ημερομίσθιο της μαθητείας περιορίζεται στο ύψος του 75% του κατώτερου, δηλαδή 16,76 ευρώ με τα σημερινά δεδομένα.

2 ώρες γλώσσα και 2 ώρες μαθηματικά, είναι τα μαθήματα γενικής παιδείας που διδάσκονται οι μαθητές, όταν δεν έχει δουλειά. «Πρόγραμμα εκπαίδευσης στο χώρο εργασίας, Μαθητεία σε εργασιακό χώρο», βαφτίζεται η σύγχρονη δουλεία, ώστε οι εργοδότες να μην υπόκεινται στον κανόνα de minimis.

Και για να μην ξεχαστεί κάποιος και νομίσει ότι υπάρχει χαλαρότητα. Μπορεί τα νέα παιδιά να μην υπογράφουν Συμβάσεις Εργασίας με δικαιώματα, αλλά σίγουρα εκτός από την ευγνωμοσύνη τους η επιχείρηση θέλει να τηρούν τις υποχρεώσεις τους…

«Μαθητής, ο οποίος έχει τοποθετηθεί σε επιχείρηση και στη συνέχεια, με υπαιτιότητά του και χωρίς τη συναίνεση της Π.Σ.Ε.Κ. Μαθητείας αποχωρήσει από τη θέση αυτή, υποχρεούται να αναζητήσει και να εξασφαλίσει ο ίδιος θέση για τη Μαθητεία του σε επιχείρηση, σε χρόνο ώστε να μην υπερβεί συνολικά το όριο των απουσιών όπως ανωτέρω ορίζεται».

Αυτό είναι το μέλλον που υπόσχεται για την εκπαίδευση και την εργασία, το κεφάλαιο, η ΕΕ και η κυβέρνηση. Έτσι θα ανεβάσουν το δείκτη απασχολησιμότητας στο 75%, επιδίωξη με βάση της στρατηγική 2020. Πλήρης υποταγή στις ορέξεις του κεφαλαίου για νέα κέρδη, πάνω στα συντρίμμια των προσδοκιών της νέας γενιάς, μιας ολόκληρης κοινωνίας. Εμπαίζοντας την απεγνωσμένη αναζήτηση των νέων ανθρώπων για δουλειά και αξιοπρέπεια.

Γιώτα Ιωαννίδου, εκπαιδευτικός, μέλος της Π.Ε. του ΝΑΡ

narnet.gr